

Het Boek Joël en de Laodiceese Kerk der Zevende-dags Adventisten - Nummer Zesendertig

Jeff Pippenger
2026-01-27

Nummer Zesendertig

In de „beroering”, die James White aanduidt als de verstrooiing van de Millerieten na 22 oktober 1844, had William Miller in 1847 een droom, en twee jaar later werd hij ter ruste gelegd.

„Indien William Miller het licht van de derde boodschap had kunnen zien, zouden vele dingen die hem duister en geheimzinnig toeschenen, hem verklaard zijn geworden. Maar zijn broeders betuigden zulk een diepe liefde en belangstelling voor hem, dat hij meende zich niet van hen te kunnen losmaken. Zijn hart neigde zich tot de waarheid, en dan zag hij op zijn broeders; zij verzetten zich ertegen. Kon hij zich losmaken van hen die zij aan zij met hem hadden gestaan in de verkondiging van de komst van Jezus? Hij dacht dat zij hem zeker niet op een dwaalspoor zouden brengen.

“God liet toe dat hij viel onder de macht van Satan, de heerschappij van de dood, en verborg hem in het graf voor hen die hem voortdurend van de waarheid af trokken. Mozes dwaalde toen hij op het punt stond het Beloofde Land binnen te gaan. Zo zag ik ook dat William Miller dwaalde, toen hij weldra het hemelse Kanaän zou binnengaan, doordat hij toeliet dat zijn invloed tegen de waarheid inging. Anderen brachten hem daartoe; anderen zullen daarvoor rekenschap moeten afleggen. Maar engelen waken over het kostbare stof van deze dienstknecht van God, en hij zal tevoorschijn komen bij het geluid van de laatste bazuin.

‘Een Vast Fundament’

„Ik zag een schare die goed bewaakt en standvastig stond en geen enkele steun verleende aan hen die het gevestigde geloof van het lichaam aan het wankelen wilden brengen. God zag op hen neer met goedkeuring. Mij werden drie stappen getoond — de boodschappen van de eerste, tweede en derde engel. Mijn begeleidende engel zei: ‘Wee hem die een blok zal verplaatsen of een pin van deze boodschappen zal verschuiven. Het ware begrip van deze boodschappen is van levensbelang. De bestemming van zielen hangt af van de wijze waarop zij worden ontvangen.’ Ik werd opnieuw langs deze boodschappen teruggevoerd en zag hoe duur het volk van God zijn ervaring had gekocht. Zij was verkregen door veel lijden en zware strijd. God had hen stap voor stap geleid, totdat Hij hen op een vast, onbeweeglijk platform had geplaatst. Ik zag personen het platform naderen en het fundament onderzoeken. Sommigen stapten er met blijdschap onmiddellijk op. Anderen begonnen aanmerkingen op het fundament te maken. Zij wensten dat er verbeteringen werden aangebracht; dan zou het platform volmaakter zijn en het volk veel gelukkiger. Sommigen stapten van het platform af om het te onderzoeken en verklaarden dat het verkeerd was gelegd. Maar ik zag dat bijna allen vast op het platform bleven staan en hen die waren afgestapt, vermaanden met hun klachten op te

houden; want God was de Meesterbouwer, en zij streden tegen Hem. Zij verhaalden van het wonderbare werk van God, dat hen naar het vaste platform had geleid, en hieven eendrachtig hun ogen op naar de hemel en verheerlijkten God met luide stem. Dit maakte indruk op sommigen van hen die hadden geklaagd en het platform hadden verlaten, en zij stapten met nederige blik opnieuw erop.” Early Writings, 258.

Millers Wonderbare Werken

Het „wonderbare werk” van William Miller leidde tot „het vaste fundament”, dat het „solide, onbeweeglijke platform” was. Het „fundament” van het „onbeweeglijke platform”, en de daaropvolgende aanval op zowel het „platform” als het „fundament”, die na Millers dood in 1849 werden geïntroduceerd, wordt in zijn droom geïdentificeerd.

William Miller is het symbool van de grondslagen van het adventisme.

Hij is eveneens het symbool van de Milleritische geschiedenis van 1798 tot 1863.

Hij is tevens het symbool van de Milleritische geschiedenis van 1798 tot 1844.

Hij is tevens het symbool van de geschiedenis van de drie engelen van 1798 tot aan de zondagswet.

Hij wordt uitgebeeld door de zesenzeventig jaren van 1798 tot 1844.

Hij wordt voorgesteld door het getal „220”, in verhouding tot de 2.520 en de 2.300.

Hij wordt voorgesteld door de „zeven tijden” — de 2.520.

Hij wordt voorgesteld door de 2.300.

Millers twee dromen werden getypeerd door Nebukadnezars twee dromen in Daniël hoofdstuk twee en hoofdstuk vier.

De periode van 1798 begint met Nebukadnezar en eindigt in 1863 met Belsazar.

De periode van 1798 tot aan de zondagswet begint met Nebukadnezar en eindigt met Belsazar.

Als het symbool van de geschiedenis van de Millerieten is hij het symbool van de fundamenteën, die de waarheden vertegenwoordigen welke werden ontdekt tussen de alfa-ontdekking van de 2.520 en de omega-ontdekking van 2.300. In zijn commentaar op de droom van William Miller stelde James White vast dat de „sleutel” Millers methode van Bijbelstudie was. Die methodologie is de sleutel van David die op Millers schouder werd gelegd, want hij bracht de profetie van 2300 jaren, die eindigde toen Jesaja 22:22 op 22 oktober 1844 werd vervuld.

De waarheden die vanaf 2023 begonnen te worden ontsloten, zijn de waarheden die reeds werden aangewezen in de presentaties van Habakkuks Tafelen 95, en die waarheden worden nu geplaatst binnen een nieuw kader van “Waarheid.”

De roep van de stem in de woestijn in juli 2023 maakte duidelijk dat gewezen en rouw noodzakelijk waren voor hen die zich moesten bekeren vanwege de proclamatie van 18 juli 2020. Degenen die

tot de wijze maagden zouden behoren, moesten zich bekeren in overeenstemming met het gebed van Daniël negen, dat het gebed is van hen in Leviticus 26 die erkennen dat zij verstrooid zijn.

Wanneer Miller verklaart: „Terwijl ik aldus weende en rouwde over mijn grote verlies en verantwoordelijkheid, dacht ik aan God en bad ik ernstig dat Hij mij hulp zou zenden. Onmiddellijk ging de deur open en kwam er een man de kamer binnen, waarop alle mensen haar verlieten; en hij, met een stofborstel in zijn hand, opende de vensters en begon het stof en vuil uit de kamer weg te borstelen.”

De deur die geopend werd, was Millers hart toen hij „ernstig bad” om „hulp”. Jezus, als de Getrouwe Getuige tot Laodicea, klopt aan de harten en zoekt ingang. Toen de deur openging, begon een scheidingsproces. Toen de deur openging, gingen ook de „vensters” open, en de „vensters” zijn de vensters des hemels.

Johannes zag in het negentiende hoofdstuk van Openbaring de vensters in de hemel geopend, toen de Heere Zijn leger van witte paarden deed opstaan, onmiddellijk nadat de bruid zich gereedgemaakt had. Dat leger is Ezechiël's leger, dat opstaat als antwoord op de boodschap van de ruwe oostenwind. Dat leger is de triomferende kerk, die van de strijdende kerk in de triomferende kerk verandert wanneer de scheiding tussen de tarwe en het onkruid volbracht is. Die scheiding wordt ook voorgesteld als de overgang van de Laodiceense ervaring naar de Filadelfische ervaring. Miller opende zijn hart en liet de Waarachtige Getuige binnentreden, toen Hij de tarwe en het onkruid scheidde, en bracht zo Zijn leger van witte paarden tot leven.

Op 31 december 2023 trad de Vuilborstelman de kamer binnen nadat de mensen vertrokken waren, en begon hij met het werk om het afval van dwaling te verwijderen, terwijl hij de oude waarheden van Habakuks Tafelen in een nieuw kader van waarheid plaatste.

“De Heiland was niet gekomen om terzijde te stellen wat patriarchen en profeten hadden gesproken; want Hijzelf had door deze representatieve mannen gesproken. Alle waarheden van Gods woord waren van Hem afkomstig. Maar deze kostbare edelstenen waren in valse zettingen geplaatst. Hun kostbaar licht was dienstbaar gemaakt aan dwaling. God verlangde dat zij uit hun zettingen van dwaling zouden worden verwijderd en opnieuw geplaatst in het raamwerk van de waarheid. Dit werk kon alleen door een goddelijke hand worden volbracht. Door haar verbinding met dwaling had de waarheid de zaak gediend van de vijand van God en mens. Christus was gekomen om haar te plaatsen waar zij God zou verheerlijken en het heil van de mensheid zou bewerken.” *The Desire of Ages*, 287.

Een van de eerste waarheden die in 2024 werd onderwezen, was de verklaring van de teleurstelling van 18 juli 2020. Regel op regel werd erkend dat de eerste teleurstellingen van elke hervormingslijn 18 juli 2020 aanwezen als een voornaam baken in de gelijkenis van de tien maagden. Het onderwerp van de teleurstelling werd de „sleutel” om de waarheid van het heiligdom te ontsluiten; terwijl in de grote teleurstelling van 1844 het heiligdom de „sleutel” was die de teleurstelling ontsloot.

De man met de vuilborstel, die ook de Leeuw uit de stam van Juda is, begon in 2023 de boodschap van de Middernachtsroep te ontzegelen. Wij zijn nu aangekomen op de plaats in Millers droom

waar Hij de grotere kist op de tafel plaatst en de waarheden daarin werpt die tienmaal helderder dan de zon zullen schitteren. Een van die juwelen is de openbaring van wie Hij is in het profetische verhaal.

Wanneer de profetie wordt ontzegd, is Hij de Leeuw uit de stam van Juda, die oude waarheden neemt en ze plaatst in een nieuw raamwerk van de drie stappen van „waarheid”. Dat raamwerk wordt samengehouden door Christus als de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste. Als het Woord van God ordende Hij elk element van Zijn Woord. Als Palmoni ontwierp Hij elk aspect als een wiskunde.

Wanneer Petrus zich te Caesarea Filippi bevindt, in het derde uur, openbaart Hij Zichzelf als Palmoni, met nadruk op „profetische fractalen”. Een van de laatste openbaringen van Christus als de Heer der profetie is de nadruk op profetische fractalen, zoals vertegenwoordigd door Petrus in Mattheüs 16:18, hetgeen het symbool is van 1,618, in de natuurlijke wereld de gulden snede genoemd, maar door Palmoni „profetische fractalen”.

Wij zijn pas begonnen de profetische fractalen te identificeren die zich bevinden binnen de heilige week van 27 tot 34. Voordat wij daarheen terugkeren op onze weg naar het boek Joël, moest de nadruk op profetische fractalen aan onze beschouwing van Millers droom worden toegevoegd.

De periode vanaf het moment dat Miller de mensen opriep om „te komen en te zien”, en Christus, als de man met de stofborstel, Miller opriep om „te komen en te zien”, loopt van 1798 tot aan de zondagswet, maar zij bevat binnen die overkoepelende geschiedenis een fractal met de periode van 1798 tot 1863. Zij bevat nog een andere fractal van 11 september tot aan de zondagswet, en nog een andere van 2023 tot aan de zondagswet.

Toen Miller zijn ogen sloot te midden van het rumoer, verbeelde hij de geschiedenis van 1849, toen de Heere trachtte het werk te voltooien, maar tevergeefs. Hij wordt in 2023 opgewekt, want hij is Elia, die samen met Mozes op de straat werd gedood. Hij stierf in 1849, en vervolgens stierf hij opnieuw op 18 juli 2020.

Zijn droom werd in 1847 gegeven; vervolgens strekte de Heer voor de tweede maal Zijn hand uit en bracht de kaart van 1850 uit. Wanneer de Heer in de geschiedenis van de honderdvierenveertigduizend voor de tweede maal Zijn hand uitstrekt, wordt Miller opgewekt.

Het uitgangspunt voor de verstrooiing van zowel Israël als Juda wordt uiteengezet in Jesaja.

Want het hoofd van Syrië is Damascus, en het hoofd van Damascus is Rezin; en binnen vijfenzeftig jaar zal Efraïm verbroken worden, zodat het geen volk meer zal zijn. En het hoofd van Efraïm is Samaria, en het hoofd van Samaria is de zoon van Remalia. Indien gij niet gelooft, voorwaar, dan zult gij niet bevestigd worden. Jesaja 7:8, 9.

De profetie werd gegeven in 742 v.Chr., en negentien jaar later, in 723 v.Chr., werd Israël door de Assyriërs verstrooid, en vervolgens zesenzeftig jaar later werd Juda door Babylon verstrooid. De drie data vertegenwoordigen een periode van negentien jaar, gevolgd door zesenzeftig jaar. Toen die twee profetieën respectievelijk in 1798 en 1844 eindigden, waren de negentien jaren aan het

begin, van 742 v.Chr. tot 723 v.Chr., de alfa-negentien jaren, die de omega-negentien jaren van 1844 tot 1863 voorstelden.

Miller stierf vijf jaar na het begin van de omega, negentien jaar en zeven jaar later werden Hiram Edsons artikelen over de „zeven tijden” gepubliceerd. Zeven jaar later werden de „zeven tijden” verworpen. 1856 had de verzegeling moeten zijn die aan de zondagswet van 1863 voorafging, maar het mocht niet zo zijn.

De derde engel kwam in 1844, 1888 en op 9/11. Zuster White stelde vast dat, wanneer de grote gebouwen van New York City instortten, de eerste drie verzen van Openbaring achttien vervuld zouden worden.

Openbaring 18

Vers EEN—En daarna zag ik een andere engel uit de hemel neerdalen, met grote macht; en de aarde werd verlicht door zijn heerlijkheid.

Vers TWEE—En hij riep machtiglijk met een sterke stem, zeggende: Babylon, de grote, is gevallen, is gevallen, en is geworden tot een woonplaats van duivelen, en een schuilplaats van elke onreine geest, en een kooi van elke onreine en hatelijke vogel.

Vers DRIE—Want alle volken hebben gedronken van de wijn van de toorn van haar hoererij, en de koningen der aarde hebben met haar gehoereerd, en de kooplieden der aarde zijn rijk geworden door de overvloed van haar weelde.

De machtige eerste engel daalde neer met een boodschap in zijn hand, en Johannes werd bevolen heen te gaan, het boekje te nemen en het op te eten. Die eerste engel verricht hetzelfde werk als de engel van Openbaring achttien, die de aarde verlicht met zijn heerlijkheid. Dit is zo omdat de eerste engel de alfa is en de derde engel de omega, en het begin altijd het einde uitbeeldt.

„Jezus gaf een machtige engel opdracht neer te dalen en de bewoners der aarde te waarschuwen zich op Zijn tweede verschijning voor te bereiden. Toen de engel de tegenwoordigheid van Jezus in de hemel verliet, ging een buitengewoon helder en heerlijk licht vóór hem uit. Mij werd gezegd dat zijn zending erin bestond de aarde met zijn heerlijkheid te verlichten en de mens te waarschuwen voor de komende toorn van God.” Early Writings, 245.

De eerste engel is vers één van Openbaring achttien.

En na deze dingen zag ik een andere engel neerdalen uit de hemel, met grote macht; en de aarde werd verlicht door zijn heerlijkheid.

De tweede engel is vers twee van Openbaring achttien.

En hij riep met krachtige stem luid, zeggende: Gevallen, gevallen is Babylon, de grote, en zij is geworden tot een woonplaats van duivelen, en een schuilplaats van elke onreine geest, en een kooi van elke onreine en afschuwelijke vogel.

De derde engel is vers drie van Openbaring achttien.

Want alle volken hebben gedronken van de wijn van de toorn van haar hoererij, en de koningen der aarde hebben met haar gehoereerd, en de kooplieden der aarde zijn rijk geworden door de overvloed van haar weelde.

Alle koningen bedrijven hoererij met de hoer bij de zondagswet, zoals voorafgebeeld in vers drie. De boodschap van de tweede engel is dat Babylon gevallen is, en dat is vers twee. De zending van de eerste engel was de aarde te verlichten met zijn heerlijkheid, en dat is vers één. Vers één is 9/11. Vers twee is het scheidingsproces dat sinds 9/11 onder de gehele mensheid gaande is, en vers drie is de zondagswet. Om deze reden is 9/11 de boodschap van de derde engel, en dat geldt ook voor de zondagswet. 9/11 is de waarschuwing voor de naderende zondagswet zoals voorgesteld in de eerste drie verzen, en de andere stem van vers vier is de zondagswet. De eerste stem van Openbaring achttien is de waarschuwing voor de naderende zondagswet, en die waarschuwing verandert bij de zondagswet in een levende werkelijkheid.

9/11 tot aan de zondagswet wordt voorafgebeeld door de periode van het alfa-„kom en zie” van Millers droom tot aan het omega-„kom en zie”. Tussen 9/11 en de zondagswet worden de juwelen op Millers tafel in het midden van de kamer gelegd, verstrooid en begraven, en vervolgens hersteld door de man met de vuilborstel. De engel die in 1840 neerdaalde met het kleine boekje was de eerste en alfa-engel die de engel vertegenwoordigde die neerdaalde op 9/11. Die engel wordt in hoofdstuk tien geïdentificeerd, wanneer aan Johannes wordt gezegd dat het boek zoet zou zijn, maar bitter zou worden.

Johannes vertegenwoordigde de beweging van de eerste engel, vertegenwoordigd door de Millerieten, en hij beeldde tevens de beweging van de honderd vierenveertigduizend uit. Bovenal vertegenwoordigde hij de laatste dagen, zoals profeten dat altijd doen. Om deze reden werd hem van tevoren gezegd dat het boek zoet en vervolgens bitter zou zijn. De Millerieten wisten dit niet van tevoren, maar van de honderd vierenveertigduizend wordt vereist dat zij dit wel weten.

Miller is, als de boodschapper van de eerste engel, het voornaamste symbool van iemand die het kleine boekje opat. Als molenaar moest hij het koren van het kaf scheiden, vervolgens het graan tot meel verwerken, en het brood maken dat gegeten moest worden. Hij deelde het brood door het in het midden van zijn kamer te plaatsen en allen die wilden toe te roepen: “kom en zie.” Maar als symbool van degene die het boek uit de hand van de engel nam, richt Miller zich, gelijk Johannes, meer op de laatste dagen van de derde engel dan op de vroege dagen van de eerste engel. In zijn droom begint hij ons mee te delen dat hij zijn boodschap door een onzichtbare hand ontving. De eerste engel in Openbaring tien heeft een klein boekje in zijn hand, maar de engel van Openbaring achttien, die de omega is tot de alfa van 1840, heeft geen boek in zijn hand voorgesteld, en dát is het boek dat Miller ontving—het boek uit een onzichtbare hand. Millers “kom en zie” is 9/11, en de man met de stofborstel zijn “kom en zie” is de zondagswet.

Tussen het alfa en omega „kom en zie” hebt u de boodschap van de tweede engel, want het alfa is 9/11, wat vers één van hoofdstuk achttien is, en vers twee is de tweede engel, die eindigt bij vers drie, wat de zondagswet en het omega „kom en zie” is. In Millers droom worden de tweede engel en de val van Babylon voorgesteld door de zevenmaal dat het woord scatter wordt gebruikt, terwijl

het overkoepelende verhaal aanduidt dat de waarheid door dwaling wordt overwonnen.

De eerste en de derde engel daalden neer met de boodschap die respectievelijk op 11 augustus 1840 en 9/11 moet worden genomen en gegeten. De twee data komen overeen met vers één van Openbaring achttien.

De fundamentele waarheden werden in mei 1842 gepubliceerd, waarbij de pionierskaart van 1843 het alfa vormt van de twee tafelen van Habakuk. In 2012 werden Habakuks Tafelen gepubliceerd, in overeenstemming met mei 1842.

De millerieten beleefden hun eerste teleurstelling op 19 april 1844, als voorafbeelding van 18 juli 2020. Op dat moment kwam de tweede engel, en zijn komst stemde overeen met vers twee van Openbaring achttien. Die teleurstelling markeerde het einde van de eerste engel. Daar kwam de tweede engel, en begon de vertoeftijd in de gelijkenis van de maagden. De geschiedenis van de eerste engel dient parallel te lopen met de geschiedenis van de tweede, en wanneer zij op deze wijze wordt toegepast, wordt de komst van de tweede engel in verband gebracht met de komst van de eerste engel in 1840 en 11 september.

Er brak een vertoeftijd aan op 9/11, die voorafgebeeld werd door 19 april 1844. Op 9/11 werden de vier winden van de islam losgelaten en vervolgens in toom gehouden. Die vier winden van Johannes zijn de stormwinden van Jesaja en de oostenwind van de profetie, en de verzegelende engel stijgt op uit het oosten. Wanneer Hij opstijgt, roept Hij volgens Zuster White viermaal: "houd, houd, houd, houd." De vertoeftijd die aanvangt met de komst van de tweede engel wordt voorgesteld als het in toom houden van de vier winden totdat de honderd vierenveertigduizend verzegeld zijn.

Na de eerste teleurstelling werd Samuel Snow ertoe geleid de boodschap van de Middernachtsroep samen te stellen, waarmee hij de stem in de woestijn in juli 2023 typeerde.

Op de kampbijeenkomen te Exeter zuiverde en reinigde de scheiding van de maagden op grond van de beproevende olie tevens de Millerieten, in overeenstemming met het werk van de Bode van het Verbond. De kampbijeenkomen te Exeter beeldde de verzegeling uit, want het werk ging daarna voort als een vloedgolf, of als een machtig leger, totdat de derde engel op 22 oktober 1844 aankwam. De sleutel tot de geschiedenis is de scheiding.

De tweede engel verricht bij zijn komst een werk van scheiding, zoals hij deed bij de eerste teleurstelling, en dit eindigde met de scheiding van 22 oktober. Tussen de twee scheidingen werd de boodschap van de tweede engel verkondigd. De tweede engel is een voortschrijdende scheiding tot aan de eindtoets van de olie. De eindtoets van de olie leidt tot de lakmoesproef van de derde engel. Die lakmoesproef was voor Jezus het kruis, en de hof van Gethsémané, dat „hof van de oliopers" betekent, ging vooraf aan de lakmoesproef van het kruis, en de toets van de olie van de maagden ging vooraf aan de gesloten deur van 1844.

De laatste beproeving, gevolgd door het oordeel, was de tiende beproeving voor het oude Israël. Hun werd toen opgelegd in de woestijn te sterven. Of het nu Kades, Gethsémané of Exeter betreft: de laatste beproeving vóór het oordeel, waar de twee klassen van elkaar worden gescheiden, wijst

op een laatste beproeving na 2023, die voorafgaat aan het closed-door-oordeel van de zondagswet. Die laatste beproeving is de verzegeling. Een laatste of eindbeproeving veronderstelt een eerste beproeving.

In 2023 kwam de tijd van vertoeven ten einde toen de Leeuw uit de stam van Juda het visioen dat zou vertoeven, ontzegelde door Zijn hand weg te nemen. Toen begon het werk van Samuel Snow.

Wanneer wij de periode van de eerste en de tweede engel parallel aan elkaar plaatsen, duiden zij op de nederdaling van een engel met een boodschap die Gods volk beproeft door hun reactie op het gebod de boodschap te nemen en te eten. De grondleggende boodschap wordt vervolgens in het openbaar gebracht, totdat de grondleggende boodschap faalt. Dan verschijnt de derde engel. De periode van de derde engel is de negentien jaar die de omega-negentien jaar vormden, van 742 v.Chr. tot 723 v.Chr.

De periode van 1844 tot 1863 en de periode van 742 v.Chr. tot 723 v.Chr. lopen parallel aan elkaar, en eveneens parallel aan de perioden van de eerste en de tweede engel. Die vier lijnen van profetische geschiedenis liggen in één lijn met 9/11 tot aan de zondagswet. Die vijf lijnen vormen de geschiedenis van Millers alfa „kom en zie” en Christus’ omega „kom en zie.”

Viermaal zeven

Juist begrepen identificeert Leviticus zesentwintig de „zeven tijden” viermaal, en de „zeven tijden” zijn een symbool van Miller en zijn boodschap. In 1842 werd Millers begrip van de „zeven tijden” vastgelegd op de kaart van 1843, waarvan Zuster White verklaart dat deze „werd geleid door de hand des Heren” en „niet veranderd mocht worden.” Zeven jaar later stierf Miller in 1849, en zeven jaar later wordt de boodschap van de „zeven tijden” door Hiram Edson in het verslag opgenomen, en zeven jaar later wordt zij verworpen.

In 1842 werd de eerste tafel van Habakuk gepubliceerd.

In 1849 sterft op de kaart van 1843 de alpha-boodschapper van de „zeven tijden”.

In 1856 wordt de omega-boodschapper van de „zeven tijden” op de kaart van 1850 genegeerd.

In 1863 worden Habakuks twee tafelen verworpen en werd de kaart van 1863 gepubliceerd.

Een goddelijke kaart die aan het begin werd gepubliceerd en een menselijke kaart die aan het einde werd gepubliceerd. In het midden worden twee boodschappers geïdentificeerd, want de tweede boodschap heeft altijd een verdubbeling.

Eerste engel

In 1842 werd de eerste tafel van Habakuk gepubliceerd.

Tweede engel

In 1849 sterft de oude boodschapper van de kaart van 1843.

In 1856 wordt de nieuwe boodschapper van de kaart van 1850 genegeerd.

Derde engel

In 1863 wordt de boodschap verworpen en werd de kaart van 1863 gepubliceerd.

Een periode van eenentwintig jaar die vier symbolen van de „zeven tijden” vertegenwoordigt, gelijkmatig gespreid met tussenpozen van zeven jaar. De alfa-boodschap wordt gepubliceerd (1842), de alfa-boodschapper sterft (1849), de omega-boodschapper wordt genegeerd (1856) en de omega-boodschap wordt verworpen (1863), als voorafbeelding van 2012; 18 juli 2020; 2023; en de spoedig komende zondagwet. Millers dood in 1849 komt overeen met 18 juli 2020. De boodschapper en de boodschap werden in 2023 opgewekt. De omega-boodschap wordt nu ontzegeld, en daarop volgt de zondagwet van 1863.

In de Milleritische beweging werd de boodschap gevestigd en daarna stierf de boodschapper. In de parallelle beweging werd de boodschap gevestigd en daarna stierf de boodschap. De boodschap werd opgewekt in 1856 en 2023. Afval is het kenmerk van 1863, en overwinning is het kenmerk van zijn tegenhanger bij de zondagwet. Vóór de afval en overwinning van de zondagwet en 1863 wordt de ontzegeling van het sluitsteen-omega-licht van de „zeven tijden” van 1856 naar voren gebracht, zoals dit sinds 2023 het geval is.

Wij zullen in het volgende artikel verdergaan.

William Miller: 1782–1849

William: “wil” en “helm” — “standvastige beschermer”, “vastberaden hoeder” of “wilskrachtige krijger.”

Molenaar: iemand die een molen bedient, in het bijzonder een molen die graan tot meel maalt.

Wilskrachtige krijger

„Een oprechte landbouwer, eerlijk van hart, die ertoe was gebracht te twijfelen aan het goddelijk gezag van de Schriften, maar toch oprecht verlangde de waarheid te kennen, was de man die God in het bijzonder had uitgekozen om voor te gaan in de verkondiging van de tweede komst van Christus. Zoals vele andere hervormers had William Miller in zijn jonge jaren tegen armoede gestreden en daardoor de grote lessen van energie en zelfverloochening geleerd. De leden van de familie waaruit hij voortkwam, werden gekenmerkt door een onafhankelijke, vrijheidslievende geest, door volhardingsvermogen en vurige vaderlandsliefde—eigenschappen die ook in zijn karakter sterk naar voren traden. Zijn vader was kapitein in het leger van de Revolutie, en aan de offers die hij bracht in de strijd en het lijden van die bewogen periode kunnen de benarde omstandigheden van Millers vroege levensjaren worden toegeschreven.”

‘Hij bezat een gezond lichamelijk gestel en gaf reeds in zijn kinderjaren blijk van meer dan gewone verstandelijke kracht. Naarmate hij ouder werd, trad dit des te duidelijker aan het licht. Zijn geest was werkzaam en goed ontwikkeld, en hij had een scherpe dorst naar kennis.

Hoewel hij niet de voorrechten van een universitaire opleiding had genoten, maakten zijn liefde voor studie en een gewoonte van zorgvuldige overdenking en nauwgezette kritiek hem tot een man van gezond oordeel en ruime inzichten. Hij bezat een onberispelijk zedelijk karakter en een benijdenswaardige reputatie, daar hij algemeen werd geacht om zijn rechtschapenheid, spaarzaamheid en weldadigheid. Door kracht van energie en toewijding verwierf hij reeds vroeg een vermogen, hoewel zijn studiegewoonten toch gehandhaafd bleven. Hij bekleedde verschillende burgerlijke en militaire ambten met ere, en de wegen naar rijkdom en eer schenen voor hem wijd open te liggen.’ The Great Controversy, 317.

‘De kennis van God wordt niet verkregen zonder inspanning van het verstand, zonder gebed om wijsheid, opdat u van het zuivere koren der waarheid het kaf zult kunnen scheiden waarmee mensen en Satan de leerstellingen der waarheid hebben verdraaid. Satan en zijn samenspanning van menselijke werktuigen hebben getracht het kaf van de dwaling te vermengen met de tarwe der waarheid. Wij behoren ijverig te zoeken naar de verborgen schat en wijsheid van de hemel te vragen om menselijke verzinsels van de goddelijke geboden te kunnen onderscheiden. De Heilige Geest zal de zoeker helpen bij het vinden van grote en kostbare waarheden die betrekking hebben op het verlossingsplan. Ik wil allen op het feit wijzen dat een vluchtige lezing van de Schriften niet voldoende is. Wij moeten onderzoeken, en dit betekent dat wij alles moeten doen wat het woord inhoudt. Zoals de mijnwerker gretig de aarde doorzoekt om haar aderen van goud te ontdekken, zo moet u het Woord van God doorvorsen naar de verborgen schat die Satan zo lang voor de mens heeft trachten te verbergen. De Heere zegt: “Indien iemand diens wil wil doen, die zal van deze leer weten.” Johannes 7:17, Revised Version.’

„Het Woord van God is waarheid en licht, en het moet een lamp voor uw voet zijn, om u bij elke stap van de weg te leiden tot aan de poorten van de stad Gods. Om deze reden heeft Satan zulke wanhopige pogingen gedaan om het pad te versperren dat gebaad is voor de vrijgekochten des Heeren om daarop te wandelen. U moet uw denkbeelden niet naar de Bijbel brengen en uw opvattingen niet tot een middelpunt maken waaromheen de waarheid moet draaien. U moet uw eigen ideeën neerleggen aan de deur van het onderzoek, en met nederige, onderworpen harten, met het ik verborgen in Christus, met ernstig gebed, moet u wijsheid van God zoeken. U behoort te voelen dat u de geopenbaarde wil van God moet kennen, omdat het uw persoonlijke, eeuwige welzijn betreft. De Bijbel is een wegwijzer waardoor u de weg tot het eeuwige leven kunt kennen. U behoort boven alles te verlangen dat u de wil en de wegen des Heeren moogt kennen. U moet niet onderzoeken met het doel Schrifteksten te vinden die u kunt uitleggen om uw theorieën te bewijzen; want het Woord van God verklaart dat dit het verdraaien van de Schriften is tot uw eigen verderf. U moet uzelf ledigen van elk vooroordeel en in een geest van gebed tot het onderzoek van het Woord van God komen.” Review and Herald, 11 september 1894.

„William Miller werd geboren te Pittsfield, Massachusetts. Zijn formele scholing bestond uit slechts 18 maanden, maar hij vormde zichzelf door zijn sterke gewoonte van lezen. Ook begon hij al vroeg te schrijven, door poëzie te dichten en een dagboek bij te houden. Door zijn lectuur kwam hij in aanraking met ongelovige auteurs, die hem beïnvloedden in de richting van het deïsme. Tegen het einde van zijn twintiger jaren werd hij vrederechter en nam hij deel aan de

Oorlog van 1812. Verscheidene ervaringen gedurende dit conflict richtten zijn denken op een persoonlijke God. Tegen 1816 was hij bekeerd en begon hij zich met ernst aan de Bijbelstudie te wijden. Hij schreef: 'De Schriften ... werden mijn vreugde, en in Jezus vond ik een vriend.'

Tegen 1818 was hij bij zijn bestudering van de profetieën tot de conclusie gekomen dat Jezus „omstreeks 1843” zou terugkeren. In 1831 begon hij, na sterke overtuiging en voorzienige leiding om dit te doen, zijn studies in kleine kring in het openbaar te delen. Nadat hij in 1839 kennis had gemaakt met J. V. Himes, een vooraanstaand redacteur, werd de weg geopend om voor grote menigten in de belangrijkste steden te prediken. Hoewel hij door velen werd tegengewerkt, had zijn prediking, en die van anderen die de adventboodschap hadden aangenomen, een aanzienlijke uitwerking; tot wel 100.000 kwamen tot het geloof in de spoedige komst van Christus. Ellen Harmon hoorde hem in maart 1840 in Portland, Maine, toen zij 12 jaar oud was. Zij vertelde: „De heer Miller ontvouwde de profetieën met een nauwkeurigheid die overtuiging bracht in de harten van zijn hoorders. Hij stond stil bij de profetische perioden en voerde vele bewijzen aan om zijn standpunt te versterken. Vervolgens hielden zijn plechtige en krachtige oproepen en waarschuwingen aan hen die onvoorbereid waren, de menigten als in een ban.” *Life Sketches*, 20.